

Repensem La Miralda

INFORME D'ANÀLISI I ALTERNATIVES

Laila Vivas
Sergio Ruiz Cayuela
Panagiota Kotsila

2024

Repensem La Miralda

Aquesta obra està sota una [llicència](#) de Creative Commons

Índex de continguts

03

Situació de La
Miralda

08

Principals
problemàtiques

11

Taller
participatiu

13

Alternatives

17

Conclusions i
recomanacions

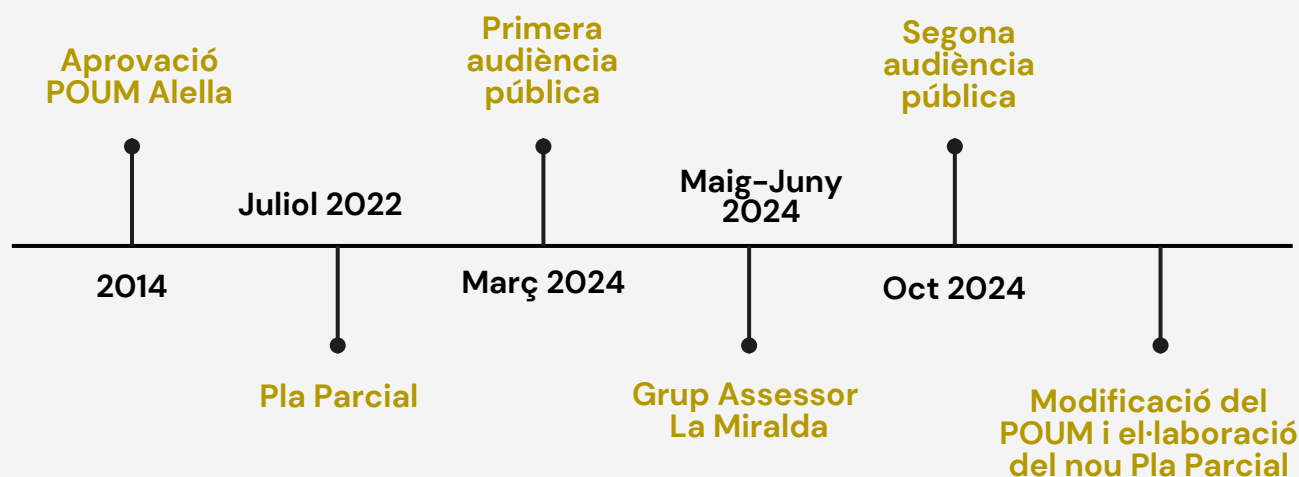
Situació de La Miralda

La Miralda

Al municipi d'Alella es troba la finca agrícola de La Miralda, un espai on convergeixen elements d'interès històric, cultural i etnològic com la Torre de La Miralda, el Molí de La Miralda i el Molí de Can Torres. Històricament, aquesta finca ha tingut un paper rellevant en la producció agrícola del municipi, situada en una zona de terreny fèrtil i equipada amb una bassa que s'utilitzava per al regadiu ^{[1][2][3][4]}. Tanmateix, en l'actualitat, l'activitat agrícola a La Miralda ha cessat completament i l'ús general de la finca ha estat molt limitat, fins al punt de poder caracteritzar-se com a semiabandonada.

Finca de La Miralda

Cronologia del procés urbanístic de La Miralda

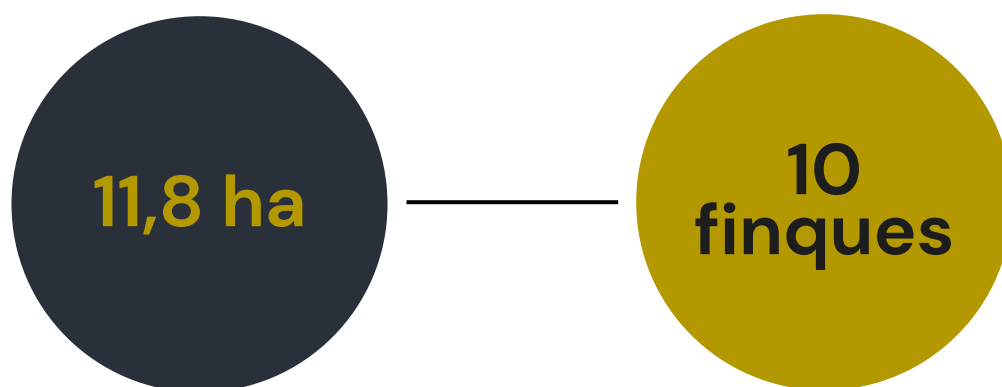
1. Ajuntament d'Alella. (2023). [Pla parcial urbanístic de La Miralda](#)
2. Vivas, L. (2023, diciembre 20). De terra agrícola a parc empresarial: Pressió urbanística a la Miralda. [La Directa](#)
3. [Ser pagès al Baix Maresme](#). (2019). Papers de vi, 60
4. [Revista Alella](#)

Pla Parcial La Miralda

El Pla Parcial La Miralda (Pla Parcial del Sud T1 "La Miralda") és un document del consistori que descriu les actuacions inicialment previstes a la finca, així com en altres finques limítrofes (10 en total) que també abasten el municipi del Masnou. Aquest Pla Parcial afecta un àrea total de **11,8 hectàrees** (117.915 metres quadrats). El projecte d'urbanització de La Miralda està inclòs en el actual Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alella (POUM).

Aquest Pla Parcial proposa un canvi significatiu a La Miralda, que no només impactaria la zona en qüestió, sinó que tindria implicacions per als dos pobles veïns: El Masnou i Teià.

Les infraestructures principals previstes inclouen un pol empresarial amb grans superfícies comercials (Parc Empresarial La Miralda), un hub universitari de recerca en salut comunitària (Àgora Alella-La Miralda), un hotel, aparcaments, una reserva subterrània per a una futura estació de tren, una deixalleria, edificis d'habitatge, noves connexions amb l'autopista C-32 i obres de connexió entre el Torrent de Rials i la Riera Principal.

Superfície i finques afectades pel Pla Parcial inicial

Actuacions previstes pel Pla Parcial inicial

Habitatge

- Protegit
- No protegit

Hub universitari

- Àgora Alella-La Miralda (integrat en el projecte *Barcelona Litoral Nord*)

**Pla
Parcial
12ha**

Infraestructures

- Deixalleria urbana i obres hidràuliques
- Enllaç C-32
- Reserva futura estació de tren
- Carrers, avingudes, dues rotondes, un pont, pàrkings

Parc empresarial

- Restaurants
- Oficines
- Hotel
- Grans superfícies comercials

Reaccions veïnals i procés de modificació del Pla Parcial i el POUM

Aquest pla d'urbanització ha generat controvèrsia entre els veïns i veïnes, que temen la pèrdua d'un patrimoni paisatgístic i ecològic de gran valor. A més, el projecte planteja interrogants sobre el model de desenvolupament que es vol impulsar, en un context on la sostenibilitat i la preservació del territori són cada vegada més prioritàries. La Miralda s'ha convertit en un símbol de la lluita per un desenvolupament que respecti les arrels històriques, agrícoles i ecològiques d'Alella i els seus voltants.

En aquest context, han sorgit **diversos moviments i iniciatives populars** que protesten contra el Pla Parcial, exigint a les administracions públiques que prioritzin projectes coherents amb les emergències ecosocials. Aquestes demandes inclouen la promoció d'iniciatives agroecològiques i comunitàries, que valorin el territori i fomentin la sobirania alimentària local.

A més, els moviments defensen que Alella ha de mantenir la seva identitat pròpia, sense subordinar-se a les dinàmiques metropolitanes de Barcelona, fomentant el teixit veïnal i la cohesió de barri per sobre de l'expansió urbanística.

També qüestionen la transparència i el caràcter democràtic del procés, atès que en les etapes inicials l'Ajuntament va fomentar una participació ciutadana limitada, així com ha donat un pes prioritari als interessos dels promotors, prenent decisions percebudes com a arbitràries. Tot plegat ha generat un ambient de desconfiança entre la població local.

Destaquen els moviments **Sauló Miralda i Salvem La Miralda**, formats per veïns i veïnes d'Alella i el Masnou a finals de 2023. Aquestes agrupacions organitzen xerrades informatives per sensibilitzar la població sobre els impactes del projecte, distribueixen cartells, participen en actes oficials de l'Ajuntament i impulsen altres activitats que giren al voltant de la defensa de La Miralda i la promoció d'una consciència ecosocial. A més, el compte d'Instagram "**On Vas Miralda?**", creat per l'artista alellenca Sara Milian, utilitza l'art per denunciar els impactes del projecte, oferint una plataforma de resistència creativa.

Alguns grups d'oposició al projecte

A causa del qüestionament del projecte per part dels moviments, l'Ajuntament va obrir un període de reflexió sobre el Pla Parcial inicial. Aquest procés engloba una **primera audiència pública**, celebrada el 18 de març de 2024, així com un període d'assessorament amb diferents actors seleccionats per l'Ajuntament (Consell Assessor de La Miralda). La segona audiència pública es va dur a terme el 21 d'octubre de 2024. En ambdues audiències, tant la població com l'oposició política van expressar dubtes sobre el projecte i, especialment, sobre la necessitat d'urbanitzar la zona en un context de crisi ecosocial.

A la **segona audiència pública**, l'Alcalde d'Alella va presentar una **nova proposta** per La Miralda, que redueix l'àrea urbanitzable, preserva la zona nord i comprèn la creació d'un parc públic amb una reserva agrícola destinada a la vinya.

A més, es retiren algunes infraestructures previstes inicialment, com ara l'hotel. Tot i aquesta modificació, persisteixen les crítiques envers l'especulació del terreny, així com pel que fa a la urbanització i la construcció de grans superfícies comercials i, en general, la visió econòmica dels promotors del projecte, que s'allunya de la voluntat veïnal.

Ara, s'obre un període de modificació del POUM d'Alella que pot durar entre 2 i 5 anys i es presentarà un nou Pla Parcial segons els criteris anunciats per l'Ajuntament a la segona audiència.

Proposta per a La Miralda, octubre de 2024. Ajuntament d'Alella (2024). [PPT Audiència pública La Miralda](#)

Principals problemàtiques

El projecte d'urbanització de La Miralda s'insereixen un paradigma global de desenvolupament i expansió urbana basat en **macroprojectes**. Aquests projectes sovint ocupen grans extensions de terreny, impliquen múltiples sectors i afecten tant a les persones que viuen a les zones immediates com a aquelles de territoris més llunyans. Generalment es realitzen en col·laboració entre entitats públiques i privades, amb l'objectiu principal de promoure el creixement econòmic, però també presenten importants implicacions socials i ecològiques. Entre aquestes implicacions, cal destacar la transformació del paisatge, la pèrdua de biodiversitat, les qüestions de propietat del sòl, la reconversió i apropiació de l'espai públic, així com la provisió i l'accessibilitat a l'habitatge. A Catalunya, s'observen macroprojectes centrats en l'ampliació d'infraestructures viàries i la creació d'infraestructures energètiques, així com la construcció de parcs d'habitatge, edificis d'oficines i plataformes comercials, especialment a les proximitats de Barcelona.

En relació a l'habitatge, hi ha una greu crisi a Europa que dificulta l'accés a l'habitatge digne. Aquesta crisi està marcada per l'augment desmesurat dels preus de propietat i lloguer i impulsada per la **mercantilització i la financiarització** de l'habitatge, on les llars es transformen en actius financers en lloc de ser considerades necessitats bàsiques.

Aquesta situació genera inversions especulatives per part de les corporacions i les persones de classe alta, disparant els preus. Degut a aquestes inversions, augmenta el **rendisme**, on els propietaris obtenen beneficis mitjançant la possessió i el lloguer de béns immobles. Com a resultat, l'habitatge assequible esdevé escàs, alimentant la desigualtat i desplaçant els residents amb ingressos baixos, així com gentrificant àrees urbanes.

La **gentrificació**, en aquest sentit, es refereix al procés mitjançant el qual els barris urbans i periurbans pateixen transformacions a causa de l'arribada de persones amb més recursos. Aquest fenomen sovint implica hipermovilitat degut al gran nombre d'habitatges convertits en lloguer temporal i de vacances, provocant un augment del valor de les propietats i el desplaçament dels residents amb menys ingressos. Tot això altera el caràcter i la cultura de la zona i amenaça la supervivència dels **petits negocis**. Un exemple de la gentrificació a Barcelona es reflecteix en les dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), que indiquen que el 9,3% dels habitatges estan desocupats. Altres fonts apunten que fins al 40% de l'oferta de pisos a la ciutat es destina a lloguer temporal, tant turístic com de curta estada, mentre que el preu mitjà del lloguer s'apropa als 20€/m² (dada de l'octubre de 2024).

En aquest context d'urbanisme neoliberal, la solució plantejada sol esdevenir el **creixement urbà** (l'ampliació i l'augment en el nombre de persones que viuen en entorns urbans) i la **densificació** (l'augment de la densitat de població d'una ciutat o barri desenvolupant més habitatges, infraestructures i serveis dins d'una àrea determinada). Aquestes dinàmiques comporten noves tensions socials importants, pèrdues de funcions ecològiques, impactes ambientals més amplis i un accés desigual als beneficis de les noves infraestructures verdes/grises. És a dir, no representen solucions justes i estables.

Les **zones periurbanes**, ubicades a prop de les grans ciutats i que combinen característiques rurals i urbanes, són àrees estratègiques en les disputes territorials contemporànies. L'expansió urbana exerceix una pressió significativa sobre aquests espais, impulsant la proliferació de construccions i la implantació d'infraestructures de gran envergadura, com ara línies ferroviàries, autopistes i centres comercials de grans dimensions. Aquests projectes no només alteren el paisatge, sinó que també comporten canvis profunds en les dinàmiques socials, econòmiques i ambientals. Aquesta forma d'especulació genera una fragmentació del territori, la pèrdua de terres agrícoles i la transformació dels ecosistemes locals, així com un ús intensiu i sovint insostenible dels recursos naturals.

Els macroprojectes, com el de La Miralda, freqüentment afirmen aportar beneficis econòmics, ambientals i socials. Tot i això, la introducció d'espais verds o d'infraestructures resilents al clima sovint és mínima, actuant com una capa de rentat verd que amaga la quantitat desproporcionada de danys ambientals i emissions de carboni derivades de les noves construccions, els sectors econòmics altament contaminants i la destrucció d'ecosistemes i paisatges existents. I és que aquests projectes sovint adopten un enfocament de "full en blanc", ignorant la comunitat existent, la seva història i el teixit cultural i ecològic de la zona. Això provoca la pèrdua d'identitat local i patrimoni cultural, desconnectant la comunitat del seu entorn, destruint memòria històrica i comportant sentiments de no pertinença i individualisme, que contribueixen a l'abandó dels barris.

Enfront a aquestes dinàmiques, moviments populars i estudis acadèmics demanen polítiques de contenció de l'expansió urbana i polítiques territorials adaptades a **visions de decreixement econòmic**. És a dir, que desvinculin la visió del desenvolupament territorial a la constant expansió urbana, la fragmentació i privatització del territori, i l'augment de la població i de la demanda de recursos ^{[5][6]}.

5. Geneletti, D., La Rosa, D., Spyra, M. i Cortinovis, C. (2017). A review of approaches and challenges for sustainable planning in urban peripheries. *Landscape and Urban Planning*, 165, 231-243

6. Aguilar, A. G., Flores Espinosa, M. Ángel i Hernández Lozano, J. (2022). La peri-urbanización en la fase neoliberal. Ocupación dispersa y fragmentada del uso del suelo en la zona metropolitana de la ciudad de México. *Ikara. Revista De Geografías Iberoamericanas*, (2)

Les zones periurbanes esdevenen llocs clau per a promoure models de desenvolupament territorial que integrin la sostenibilitat, la sobirania alimentària i la participació ciutadana activa en els processos de planificació. Aquests models són especialment rellevants en el context actual d'acceleració del canvi climàtic, que exigeix polítiques públiques capaces d'abordar els reptes socials i ambientals de manera integrada i adaptada a la diversitat dels

territoris. La preservació del patrimoni natural, incloent-hi la valorització del paisatge que inclogui l'agricultura i els valors ecologistes, han d'impulsar-se sota **criteris de justícia social i redistribució de la riquesa**. L'expansió urbanística, en aquest sentit, no representa una solució sòlida ni socio-ecològicament responsable davant les dificultats per a accedir a l'habitatge, dificultats arrelades en desigualtats socioeconòmiques cada cop més accentuades.

Expansió urbana i gentrificació al Maresme

En el cas del Maresme, una comarca que equilibra espais naturals, agrícoles i residencials amb la influència creixent de la conurbació de Barcelona, el procés d'expansió urbanística és especialment evident. La població de la comarca ha augmentat en més de 100.000 persones durant l'últim quart de segle ^[7], fet que ha accelerat l'expansió del sòl urbanitzable. Aquest creixement demogràfic ha provocat un increment sostingut de la demanda d'habitatge. Segons dades de la Cambra de la Propietat Urbana de Mataró i el Maresme, els preus del lloguer han augmentat al voltant d'un 20% entre els anys 2017 i 2022, una tendència que ha exacerbat la problemàtica de l'accés a l'habitatge i ha impulsat la gentrificació de diverses localitats de la comarca. Aquesta tendència s'insereix en un context comarcal marcat per la coexistència de zones amb habitatges de luxe o xalets dispersos, i municipis amb un teixit social més arrelat a la vida de poble, on també es manifesten desigualtats socioeconòmiques creixents. La situació al Maresme exemplifica les tensions territorials més àmplies que es donen a Catalunya en relació amb l'expansió urbana i la sostenibilitat.

7. Dades de l'Institut Nacional d'Estadística

Taller participatiu

En aquest context, el passat 15 de juny es va organitzar al Casal d'Alella un taller participatiu titulat "Repensem La Miralda" i liderat per la Panagiota Kotsila i el Sergio Ruiz Cayuela (investigadores de l'ICTA-UAB), el David Villota (facilitador professional expert en participació ciutadana) i la Laila Vivas (investigadora del BC3). L'objectiu de la jornada era **imaginar col·lectivament alternatives al projecte La Miralda** basades en valors socials i ecològics. Durant el taller, les organitzadores van fer un breu anàlisi del projecte plantejat des del punt de vista de la justícia ambiental i l'urbanisme crític.

Tanmateix, la major part del taller es va dedicar a una dinàmica participativa en que les assistents van debatre en grups petits i van acabar plantejant propostes alternatives al projecte La Miralda basades en les necessitats que van identificar. Per acabar el taller, es van triar col·lectivament les dues contrapropostes més prioritàries: una basada en l'agroecologia i l'altre en el model d'habitatge cooperatiu. A continuació expliquem aquestes idees, tot situant-les en el context específic d'Alella i ressaltant de quina forma adrecen moltes problemàtiques socioambientals de màxima actualitat.

Desenvolupament del taller

Taules amb diferents propostes per La Miralda

Alternatives

Mosaic agroecològic

La primera proposta consisteix en recuperar el **caràcter agrari de la Miralda** seguint principis agroecològics. L'agroecologia proposa un model d'agricultura sostenible on el procés productiu està integrat en els ecosistemes naturals amb l'objectiu de reduir la petjada ecològica i assolir sobirania alimentària. Així doncs, la idea sorgida al taller planteja preservar l'espai natural existent en favor d'un mosaic agroecològic que podria incloure zones d'horta, de vinya, de bosc i/o de flor. Aquest plantejament no només afavoriria els serveis ecosistèmics de la zona Miralda, sino que també potenciarà el sector primari a Alella i enfortiria el comerç de proximitat.

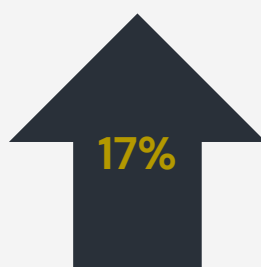
La proposta respon a una percepció de les participants, la pèrdua de superfície agrària a Alella, que cal matisar. De fet, segons fonts oficials, entre 2009 i 2020 la superfície agrícola utilitzada (SAU) al poble es va incrementar de 172 a 202 hectàrees.

Tanmateix, aquesta pujada es deu exclusivament a l'augment de la superfície de vinya, que ha passat de 138 a 174 ha. La vinya ocupa actualment un 86% de la SAU mentre que el conreu d'hortalisses, el segon més present, no arriba al 6%. Si revisem la tendència històrica dels darrers 40 anys veiem que mentre la SAU total s'ha reduït en més d'un 30%, la superfície de vinya ha augmentat en més d'un 40% i la d'hortalissa ha caigut en un 85%. Així doncs, podem dir que avui en dia les terres agrícoles d'Alella són pràcticament un monocultiu de vinya, i que el sector agrari (més enllà de la viticultura) és gairebé inexistent. La situació és encara més preocupant pel que fa a l'agricultura ecològica. I és que de les 202 ha de SAU, només 39 ha corresponen a conreus ecològics (menys d'un 20%). D'aquestes, 35 ha corresponen a vinyes i només 2 ha al conreu d'hortalissa.

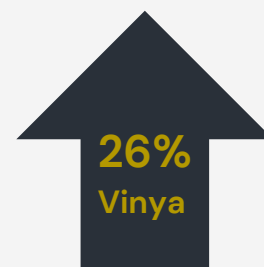
1980-2020

2009-2020

2009-2020

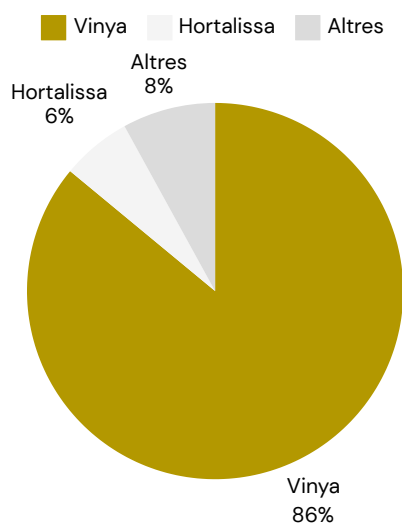

Variacions en la superfície agrícola utilitzada a Alella

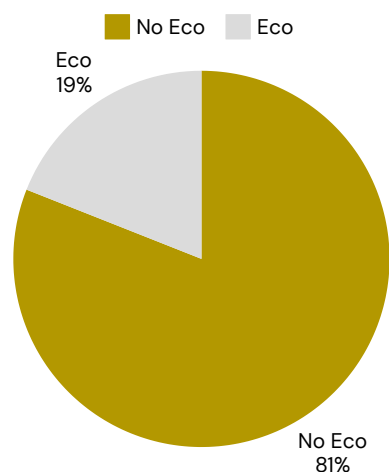
La destrucció progressiva de la diversitat de conreus i l'ús generalitzat de fertilitzants i insecticides no ecològics tenen greus conseqüències que s'accentuen en una situació de crisi climàtica i ecològica com la que estem vivint. A nivell ambiental, comporta la contaminació d'aqüífers i pèrdues de biodiversitat que degraden els serveis ecosistèmics dels que depenem. Una de les manifestacions, per exemple, és una major exposició a malalties zoonòtiques, com hem pogut veure recentment amb la proliferació de les paparres al Maresme i a

tot Catalunya. A nivell econòmic, es genera una dependència en el mercat global del vi i es redueix la capacitat d'autoabastiment del poble. Això comporta una pèrdua de resiliència de l'economia local i ens deixa exposades davant possibles disruptcions que, com bé sabem, seran cada cop més freqüents. A nivell social, es perden formes de vida més arrelades a la terra i es degraden les relacions socials que històricament s'han derivat del repartiment d'excedents o de la compra de producte directament al pagès.

Varietats cultivades

Forma de producció

Així doncs, convertir les 10 ha de la zona de la Miralda en un **mosaic agroecològic** suposaria un canvi en aquesta tendència. Aquest pla estaria enfocat a recolzar els petits productors ecològics per establir mercats de proximitat basats en **principis cooperatius**. Tanmateix, la proposta reforçaria els ecosistemes confrontants. Per una banda, **augmentant la biodiversitat** de la zona i millorant la connectivitat entre el Torrent de Rials i la Riera d'Alella, establint un corredor ecològic que, per la seva situació

estratègica entre zones urbanitzades, reduiria l'efecte illa de calor. D'altra banda, es tindria en compte la viabilitat de l'aqüífer i es potenciarien les basses existents, incloent sistemes de **recuperació d'aigua** que reduïssin el consum i fessin l'explotació agroecològica resilient enfront futures sequeres. Per últim, el pla podria incorporar fàcilment **refugis climàtics** oberts al públic, oferint espais a l'aire lliure accessibles durant les cada cop més freqüents onades de calor.

Alternatives

Habitatge cooperatiu

La segona proposta consisteix en convertir l'edifici de La Miralda en un habitatge cooperatiu que es pugui afegir a la **borsa d'habitatge de protecció oficial (HPO)** municipal. L'habitatge cooperatiu és un model sense ànim de lucre basat en la propietat col·lectiva i la **gestió comunitària** que facilita l'accés assequible a un habitatge digne i evita l'especulació. Així doncs, la idea sorgida al taller planteja la generació d'habitatge assequible a llarg termini a Alella sense haver d'urbanitzar la zona Miralda. Tanmateix, l'habitatge cooperatiu porta associats altres beneficis com l'enfortiment dels vincles comunitaris i la reducció de la petjada ecològica (especialment en casos de rehabilitació d'edificis existents).

La manca d'accés a l'habitatge assequible a Alella va generar debat al taller, especialment les poques oportunitats d'emancipació a l'abast de la gent jove del poble. Les dades recolzen aquesta preocupació, i és que la gran majoria del parc d'habitatge alellenc és

en règim de propietat i de tipologia gran (més de 105 m²), i per tant només a l'abast d'una minoria privilegiada. De fet, només el 16% dels habitatges existents són de lloguer, i el preu mitjà d'aquests se situa en 1.290 €/mes. Si a la manca d'habitatge assequible al poble li sumem una llarga tendència d'estancament dels sous, particularment entre la gent jove, sembla normal que aquesta es vegi forçada a marxar d'Alella. De fet, segons l'Idescat, la població en edat d'emancipació (entre els 25 i 34 anys) és la menys nombrosa al poble, ja que representa només un 8% del total.

Aquesta dada ha patit una davallada del 26% en els darrers 10 anys, en relació inversament proporcional a l'augment del preu del lloguer que ha augmentat un 36% en el mateix període. Pel que fa a alternatives existents que puguin facilitar l'accés a un habitatge assequible, existeixen només 98 habitatges d'HPO a Alella (un 2,5% del total), i no existeix cap habitatge cooperatiu al poble.

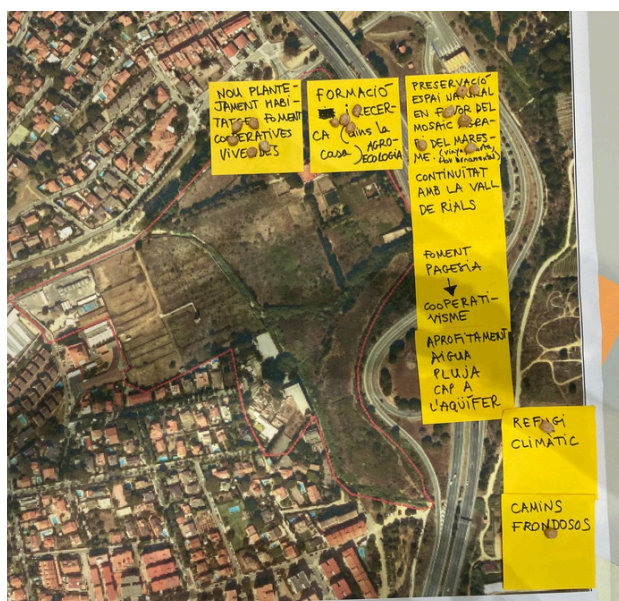
Dades sobre l'habitatge a Alella

Alternatives: Habitatge cooperatiu

Pel que fa a l'edifici històric de la Miralda, té una superfície construïda de 2.181 m², dels quals gairebé 1.300 m² estan designats com a habitatge. Segons el rati actualment utilitzat en projectes d'habitatge cooperatiu, aquesta superfície podria acollir fàcilment 20 habitatges, el que suposaria un augment de més del 20% del parc municipal d'HPO. Els gairebé 900 m² restants, dividits entre la planta baixa de l'edifici principal i una construcció auxiliar, podrien destinar-se a una combinació d'espais comuns de l'habitatge cooperatiu, equipaments municipals, o fins i tot superfícies comercials adreçades a potenciar el petit comerç local. Pel que fa a la viabilitat del projecte, i gràcies a la ràpida expansió que està experimentant el model d'habitatge cooperatiu a Catalunya, existeixen diverses fórmules testades que van des de línies de finançament públic específiques per a aquest tipus de projecte fins a negociacions de cessió d'ús de llarg termini. Tanmateix, cal tenir en compte que aquest projecte és compatible amb la conservació de l'espai verd a la finca i, per

conservació de l'espai verd a la finca i, per tant, amb el desenvolupament de la primera proposta, així com amb altres usos públics de l'espai com podria ser una zona verda oberta.

Així doncs, la conversió de l'edifici històric La Miralda en habitatge cooperatiu seria un projecte il·lusionant pel jovent local, que tindria la possibilitat de mantenir el seu arrelament al poble mitjançant **l'accés a un habitatge digne**. Amb una mica d'ambició política, aquest projecte es podria entendre com a prova pilot, buscant replicar el model en altres habitatges en desús. I és que Alella disposa actualment de 238 habitatges buits, un 6% del total. Aquesta proposta, doncs, podria ser la primera pedra per a revertir una situació d'especulació amb un dret bàsic com és l'habitatge, que està forçant a molta gent (especialment el jovent) a marxar del poble. D'aquesta manera, s'aconseguiria revitalitzar i **consolidar el teixit social** del poble, **prioritzant el benestar** de les veïnes enfront el benefici econòmic.

Taules amb diferents propostes per La Miralda

Habitatges
buits a
Alella

238

Conclusions i recomanacions

Dues propostes

El que volem ressaltar des d'aquestes pàgines és que **el projecte La Miralda no és un cas únic i excepcional, sinó que segueix un patró** que es reproduïx per tot el Baix Maresme, la zona metropolitana de Barcelona i més enllà. Aquesta tendència es basa en **l'ocupació del territori amb macroprojectes** elitistes mitjançant col·laboracions públicoprivades que prioritzen el benefici econòmic d'uns pocs enfront el benestar de la majoria. Tanmateix, en les pàgines anteriors també hem analitzat diverses problemàtiques que, més enllà del context específic d'Alella, són comunes a tota aquesta regió: manca d'accés a l'habitatge i gentrificació, destrucció ecològica i augment de l'exposició al canvi climàtic, degradació del teixit socioeconòmic i dependència dels mercats globals, etc.

És important remarcar, doncs, que aquestes tendències tan preocupants són inseparables de la construcció de macroprojectes com el proposat per a la Miralda. Al contrari, **els macroprojectes són només la darrera manifestació d'un model econòmic destructiu** que ens condueix cap al precipici basat en un dogma físicament impossible de creixement infinit. Així doncs, és urgent plantejar solucions que ens allunyin d'aquest model i que articulin **formes d'ús del territori destinades al benestar col·lectiu i en equilibri amb l'entorn**.

Les propostes sorgides del taller participatiu "Repensem La Miralda" van precisament en aquesta línia.

1 Recuperació de l'ús agrari de la Miralda amb la implantació d'un mosaic agroecològic

2 L'aprofitament de l'edifici històric de La Miralda com a habitatge cooperatiu

Per una banda, la **recuperació de l'ús agrari de la Miralda amb la implantació d'un mosaic agroecològic** on diverses tipologies de conreu s'intercalarien amb zones verdes, formant un entorn productiu que serviria alhora com a refugi climàtic obert al públic. Aquesta proposta tindria molts beneficis sobre la biodiversitat dels ecosistemes locals i protegiria valuosos recursos hídrics, a més d'enfortir el sector primari a Alella i potenciar el comerç de proximitat.

La segona proposta, que és compatible amb l'anterior, planteja l'**aprofitament de l'edifici històric de La Miralda com a habitatge cooperatiu** que podria allotjar 20 unitats d'HPO així com diversos equipaments municipals.

Aquest projecte suposaria un baló d'oxigen a la crisi d'habitatge a Alella, oferint oportunitats habitacionals no especulatives i de llarg termini per al jovent del poble, diversificant i enfortint el teixit social. Les dues propostes, cadascuna des del seu àmbit, plantegen un canvi radical al paradigma dels macroprojectes i ens apropen a un model de poble d'escala humana, enfocat al benestar de les persones que hi viuen. Es tracta, en definitiva, de posar la vida al centre i de construir sobirania local, fent d'Alella un poble resiliència envers el canvi climàtic i la crisi ecosocial.

Recomanacions

Per acabar, i basant-nos en les conclusions d'aquest informe, ens permetem la llicència de fer algunes **recomanacions adreçades a diferents grups** que han mostrat un interès i/o preocupació pel projecte La Miralda.

Per a l'equip de govern d'Alella

Cal valentia política per a trencar amb la dinàmica de macroprojectes i apostar per propostes que posin el **benestar de totes** al centre. És a les vostres mans ser recordats com a l'equip de govern que va hipotecar el futur d'Alella amb un projecte tant mastodòntic com innecessari, o com el que va tenir visió de futur (i de present) per plantar-se i posar La Miralda al servei de les al·lenques i del seu entorn.

Per a la gent d'Alella i rodalies

Cal prendre consciència del que està en joc amb aquest projecte i posar en valor el potencial de la zona de La Miralda com a **bé comú**. És important, doncs, que tothom s'impliqui d'alguna forma en formular el futur de La Miralda, una decisió que no hauria de respondre únicament a criteris de rendibilitat econòmica, sino que hauria de ser col·lectiva.

Per als grups opositors

Cal formar estructures de resistència plurals i amb **diversitat estratègica**, i teixir xarxes de suport intermunicipals entre col·lectius immersos en lluites similars. És necessari ampliar la base i alinear-se amb la majoria de les veïnes, assolint una legitimitat social que atorgui poder de negociació i possibiliti l'acció directa per fer front a les estructures de poder en joc.

Gràcies per la vostra participació

Agraïments

Agraïm la col·laboració del David Villota, que va facilitar el taller participatiu Repensem La Miralda, i de Raons Cooperativa, que va oferir assessorament tècnic. També volem agrair a totes les participants al taller, així com al Casal d'Alella per cedir-nos l'espai.

Laila Vivas (BC3)

Sergio Ruiz Cayuela (ICTA-UAB)

Panagiota Kotsila (ICTA-UAB)

Amb la col·laboració de David Villota i Raons Cooperativa

Follow us on X:

@bcnuej

@ICTA_UAB

@BC3research

Follow us on Instagram:

@icta.stories

@BC3research

BCNUEJ (Barcelona Lab for Urban Environmental Justice & Sustainability)

<https://www.bcnuej.org>

A research lab at ICTA-UAB (Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals)

<https://www.uab.cat/icta/>

ICTA-UAB

UAB

BASQUE CENTRE FOR CLIMATE CHANGE
Klima Aldaketa Ikergai

EXCELENCIA MARIA DE MAEZTU